

L'estat actual de l'edifici que es rehabilitarà per transformar-lo en l'espai Àgora ■ AJ. VILAFANT

Les piscines inacabades a Vilafant des de fa 25 anys seran el nou espai Àgora

■ L'Ajuntament recuperarà l'estructura per fer-hi un nou equipament cobert polivalent ■ Es preveu utilitzar-lo per a actes esportius, culturals i festius

Esteve Carrera
VILAFANT

Els vestigis del macrocomplex poliesportiu fallit de Vilafant es transformaran enguany en un nou equipament polivalent que es dirà Àgora. Més de vint-i-cinc anys després de començar i d'encallar-se aquella construcció (vegeu peça), l'Ajuntament veu finalment com recuperar aquest espai mig abandonat. "Al llarg dels anys s'havien estudiat moltes fórmules, s'han enderrocat algunes parts, però ara veiem factible recuperar l'espai i donar-li utilitat", diu l'alcalde, Consol Cantenys.

El projecte, ara a exposició pública i aprovat per ple al desembre, rehabilitarà l'edifici inacabat de les antigues piscines per transformar-lo en un espai cobert obert pels costats de prop de 3.000 metres quadrats. L'estructura principal i la coberta es mantindran i es reforçaran. Tot l'espai interior serà aplanat i pavimentat i se suprimirà una estructura d'altell existent. Les graderies que envolten l'espai es mantindran i s'equiparà amb enllume-

La frase

"Tindrem un nou espai cobert per a actes i millorarem la imatge d'una àrea que calia dignificar"

Consol Cantenys
ALCALDESSA DE VILAFANT

nat. L'alcalde hi veu la possibilitat d'acollir tant activitats complementàries del pavelló esportiu situat a tocar com actes culturals, festius i populars (una trobada de ge-

Les xifres

3.000

metres quadrats aproximadament tindrà aquest nou espai cobert, un cop rehabilitat l'edifici.

25

anys. L'edifici es va començar a construir a principis dels anys noranta i va quedar aturat i abandonat fins avui.

gants si cal). L'Ajuntament estima en 374.000 euros la inversió necessària i disposarà d'aquest import amb els 600.000 euros d'una subvenció endarrerida de la Generali-

tat. Un cop els treballs s'hauran posat a licitació i s'hauran adjudicat, es preveu tres mesos d'obres, que l'alcalde confia que es podran executar aquest any. ■

Un projecte faraònic fallit iniciat els anys noranta

El projecte de complex poliesportiu de Vilafant es va començar a construir a principis dels anys noranta a iniciativa d'una societat privada i no es va poder acabar per problemes econòmics. Avui tothom coincideix que es tractava d'un projecte faraònic i insostenible que incloïa en un espai d'uns 50.000 m² una pista d'atletisme olímpica, dues piscines, un camp de futbol i un pavelló, entre altres estructures annexes. Un cop ja aturades les obres, el 2002, es va crear el Consorci

Poliesports de l'Alt Empordà, format pels ajuntaments de Figueres i Vilafant i el Consell Comarcal de l'Alt Empordà amb l'objectiu de tirar endavant de manera conjunta la construcció i explotació d'un pavelló, una piscina coberta i un centre cívic que donaria servei a tota l'àrea urbana de Figueres i als municipis del voltant, aprofitant les instal·lacions que s'havien començat a aixecar, però aquell intent tampoc va reeixir. Mitjançant requalificacions i cessions de terreny, l'Ajunta-

ment de Vilafant va recuperar el que va poder. "Vam valorar diverses fórmules, incloent-hi l'enderroc total, però els costos eren insostenibles per al nostre Ajuntament, ens vam centrar a prioritzar el pavelló del qual disposem avui", explica l'alcalde. Finalment, 25 anys després de començar aquelles obres, Cantenys considera que el projecte Àgora permetrà de donar utilitat als edificis inacabats i dignificar una àrea del municipi que havia quedat massa anys abandonada.

OPINIÓ

Jordi Fabrellas
Degà d'Enginyers GI

La sinistralitat laboral a Girona

Segons les dades del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, en el període que va de l'any 2008 al 2017 els afiliats al règim general de la Seguretat Social a Girona, en número global han disminuït, mentre que si només ens fixem en el darrer tram a partir de 2013, l'evolució ha estat positiva. És en aquest darrer període, el de la recuperació econòmica, que en paral·lel a l'augment de la contractació, l'evolució de la sinistralitat laboral ha seguit una tendència semblant. S'ha passat de 7.469 accidents laborals l'any 2013 fins als 10.922 de l'any 2018. És a dir, hi ha hagut un notable increment del 46,23%. Si desglossem els sinistres en el propi lloc de treball segons la seva gravetat, veiem que fins ara el 2018 hi ha hagut 9.313 accidents lleus, 65 de greus i 8 de mortals. Mentre que el 2017 la xifra total va ser de 8.886. Pel que fa als accidents *in itinere*, és a dir durant els desplaçaments laborals, la xifra ascendeix a 1.026 sinistres, dels quals 1.018 de lleus, 7 de greus, i 1 de mortal. Cal recordar que l'any anterior hi va haver 945 accidents.

Finalment, pel que fa als accidents laborals que no van causar baixa laboral, l'any 2018 van ser 11.504, mentre que el 2017 va ser 11.285. En els tres casos, tant pel que fa als accidents en el lloc de treball, *in itinere* o sense baixa, es constata un augment. La mitjana diària és de 60 accidents, que realment és una xifra alarmant.

La relació entre l'augment de les afiliacions a la Seguretat Social i la sinistralitat és evident. Això no ens ha de fer perdre de vista que aquestes xifres són inacceptables. Especialment lamentable és que s'hagin produït nou víctimes mortals en el seu lloc de treball, és a dir nou famílies amb un dolor immens per la pèrdua d'un dels seus components i amb tota probabilitat afectades per una pèrdua del seu benestar i segurament amb greus problemes per seguir endavant. L'alta sinistralitat té uns costos econòmics, mèdics i socials molt elevats, però per resoldre el problema, no n'hi ha prou amb l'acció sancionadora de l'administració. L'arrel és molt més profunda. Per eliminar la sinistralitat s'ha d'estar conscienciat, i format. Ser conscient dels riscos i perills que comporta una acció, i tenir el coneixement per evitar-los, és cabdal per evitar un accident. Una tasca que hauria de començar a l'escola, des de primària, i també a casa, ensenyant als petits tots els perills que comporten accions no adequades. És imprescindible una educació correcta cap als riscos del nostre dia a dia. De la mateixa manera que se'ls educa en el reciclatge o l'educació viària, és necessari fer-ho amb la prevenció de riscos laborals i no laborals. Un altre punt a incidir és la renovació de la maquinària i vehicles. La crisi ha comportat una aturada de les inversions i una retallada del finançament a les empreses, fet que comporta tenir un parc de màquines i vehicles força obsolet. Modernitzar-se equival a millorar la seguretat i la productivitat dels treballadors. Des de l'administració fora bo plantejar l'elaboració d'un Pla Renove per ajudar la millora de la situació actual. Polítiques destinades a millorar l'empresa que comporten menor accidentalitat amb disminució de costos sanitaris i socials, a més d'incrementar la productivitat i els beneficis, que en darrer terme equival a una major recaptació d'impostos. L'eliminació dels punts negres de la nostra xarxa viària i la millora del transport públic també comportaria una disminució important dels accidents *in itinere*, ja que a menys utilització del vehicle privat, menys desplaçaments, i menys possibilitats d'accidents. A aquest aspecte també li correspon a l'administració abocar-hi recursos. Una altra acció que comportaria un major benestar als treballadors i als propis empresaris seria l'adequació dels horaris. La reforma horària, que proposa adaptar les jornades amb una major flexibilitat del treball, conciliació familiar, oci, etc. comporta un positivisme que es tradueix en més atenció al que es fa, i una disminució de la sobrecàrrega mental i de la possibilitat d'accidentalitat. Treballar més hores no augmenta, en general, ni l'efectivitat ni la productivitat. Els tècnics de prevenció, entre ells els enginyers graduats i enginyers tècnics industrials, són un recurs a utilitzar tant per l'administració com per les associacions empresarials i les sindicals per poder desenvolupar unes accions efectives per fer efectiva una disminució real dels accidents, siguin amb baixa o sense.